

ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ - ΤΟ ΑΙΜΑΤΗΡΟ ΘΕΡΟΣ ΤΟΥ 1887 - Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΗΣ ΛΑΙΜΗΤΟΜΟΥ

Γ'. ΤΣΙ, η έκτελεσις του 'Αρτόζη θα γινόταν στο πεδίο του 'Αρεως, στις 6 το πρωί.

Η ώρα αυτή ήταν αρκετά κατάλληλη. Ήταν 'Ιούλιος και ήθελε βγει πειά στις Ξξη κ' ο ήλιος.

Τα κιάτια με τα κομμάτια της λαιμητόμου τα μεταφέρανε απ' τον Πειραιά με κάρα. Νύχτα δέ, στις 3 μετά τα μεσάνυχτα, τη στήσανε οι υπαξιωματικοί του 'Ολοστράσιου Ναυτίου, που ταξείδευαν με τη λαιμητόμο και τους δήμευσε γ' αυτό το σκοπό.

Η «Σαλαμινιά», το μοραίο πλοίο του θανάτου, ταξείδευοντας για τον Πειραιά, είχε πάσει στην Αίγινα. Σ' εκεί φυλακίστηκε έκρατειτο ο 'Αρτόζης.

Τόν επεβίβασαν στο πλοίο, λέγοντάς του πως πρόκειται να τόν μεταφέρουν δήθεν στο Μεντρεσέ. 'Ο δούστηχος θαναταποινίτης όμως κατάλαβε τί τόν περίμενε κ' ήταν άθμωος και βαθεία λυπημένος. Μετά την επίβασή του 'Αρτόζη στη «Σαλαμινιά», οι δύο δήμευ, ο 'Αμοιραδάκης κ' ο Τελώνης, κρηφτήσανε για να μίν τους δη και λιποψήχη.

Και τώρα, ενώ η «Σαλαμινιά» πλέει προς τόν Πειραιά, ως σκαυγραφούμε τους δύο δήμευ.

'Ο Γλαφύσης ή 'Αμοιραδάκης, ήταν Σικανός. Διατηρούσε την Κρητική προφορά, ήταν μάλλον ψηλός, μελαχροινός παλι, σάν αράπης σχεδόν και με μορφή βουλή. Είχε διαπράξει πρό έτων φόνο στην Κρήτη και καταδικάστηκε σέ θάνατο. Ήταν φυλακισμένος στο Παλαιόδι, όταν πρό δώδεμο έτων, δέχτηκε να διαδεχθή τόν αποθανόντα δήμο 'Αλεξίδοπουλο. Είχε γονείς στην Κρήτη και γυναίκα στη Δήμο, στην οποία έστελνε τακτικά χρημάτα για να ζή. 'Επί ενάμιση χρόνο ήταν βοηθός του δήμιου Μπεκιάρη. 'Όταν όμως ο Μπεκιάρης πέθανε, τόν διαδέχτηκε ο Τελώνης και πρώτος δήμιος, λόγω άρχαιότητας, έγινε αυτός.

'Ο δήμιος Τελώνης, 47 έτων την εποχή αυτή, καταγόταν απ' τη Λαμία κ' είχε καταδικαστεί κ' αυτός σέ θάνατο για φόνο. Παρό έτους δέ είχε διαδεχθή τόν Μπεκιάρη, όμως γράφουμε και παραπάνω.

Οι δύο αυτοί δήμοι του 1887 μένανε κλεισμένοι στο Μπουρτζι του Ναυτίου. Δέν βγαίνανε δέ απ' αυτό, παρά μόνον για να κόψουν κανένα κατάδικο.

Κατά περιεργή όμως σύμπτωση, πρώτη φορά τώρα άρνανται τόν Μπουρτζι. 'Επί τέσσαρα χρόνια δέν είχαν γίνει εκτελέσεις. Κι' έτσι ο 'Αμοιραδάκης κ' ο Τελώνης δέν είχαν βάραι τα χέρια τους σέ αίμα. 'Ο πρώτος κωκυρός που θ' άποκεφάλιζαν, ήταν ο 'Αρτόζης.

'Ο μισθός τών δήμευ την εποχή αυτή ήταν 800 δραχμές. 'Επαιρναν δέ επί πλέον και 100 δραχμές σέ κάθε κεφάλι που κόβανε.

Κι' ο 'Αμοιραδάκης κ' ο Τελώνης φορούσαν πολιτικά. 'Ο Τελώνης είχε βγάλει τις φουστανέλλες πρό όλιγου καιρού. Κι' όταν τόν ρώτησαν γιατί άπαρηγήθηκε τó εθνικό ένδυμα, άπάντησε:

— Καλές είν' η φουστανέλλες, μά είν' άστερες και δέν κάνουν για τί δουλειά μας. Σφάζουμε κόμο βλέπεις... Χίνουμε αίμα... 'Νστερα η φουστανέλλες θέλουν λεβέντες, τσατάρια, άσημα, δέν είνε πειά για μάς.

'Όταν η «Σαλαμινιά» έφτασε στόν Πειραιά, πολλοί δημοσιογράφοι ανέβησαν στό πλοίο και πήσαν συνεντεύξεις με τούς δήμευ. Τόσο δέ ο 'Αμοιραδάκης, όσο κ' ο Τελώνης, ήταν άμληπιαστάτοι.

— Τι λέπε, θά τα βγάλτε πέρα, τούς ρώτησαν οι 'Αθηναίο δημοσιογράφοι, άπό πρώτη φορά τώρα θά κόψετε άνθρωπο.
— Θά κάνουμε σωστή τη δουλειά μας, άπάντησαν οι δήμευ. 'Εξ άλλου, μάς μαθαίνανε στό 'Ολοστράσιο, στό Ναυτίλο, πως κόβουν ένα κεφάλι.

— Δέν σάς τύπτει η συνειδήσι σας για τί δουλειά που κάνετε;
— Τι φταίμε έμεις, βρε παιδιά; 'Ο νόμος τó θέλει. 'Εμείς παρακαλούμε να τελειώση η θητεία μας, για να γυρισουμε στά σπίτια μας και να ζήσουμε ήσυχα.

— 'Άλλοτε, οι δήμοι κλεισμένοι κλεισιόμου μέσα στό Μπουρτζι κ' άλληλοσφραζόντουσαν. 'Εξείς πώς τα πάτε;
— 'Εμεις ζούμε τωρασιμένα. Σάν άδέρφια.

'Επί τής «Σαλαμινιάς» βρισκόταν και τó άχώριστο σκυλί του δη-

μιού Τελώνης, η περιφημη Πιπέ, η όποια κατέληξε τούς δημοσιογράφους με τά έξυπνότετα παιχνίδια πούζερε να κινή.

Παραμονή τής εκτελέσεως.

'Αγιά κ' άπαλά άπλώθηκε τó σκοτάδι στην πρωτεύουσα. Νύχτα σκοτεινή, περασμένη πειά ή ώρα...

Μά κανένας δέν κοιμάται.

Η 'Αθήνα άγρυπνάει.

Τά παράθυρα τών σπιτιών είνε φωτισμένα. Τά μαρνεύα άνοχιά. Και μέσα σ' αυτά μαλιστα ό κόσμος...

Γιατί όμως αυτή η πανθηναϊκή άγρυπνιά; Τί περιμένουν οι 'Αθηναίοι και δέν πάνε να κοιμηθούν;

Τό καταλαβαίνετε βέβαια. Καρτεροί να περάσουν τά μεσάνυχτα, να κοινοζυγήση ή αυγή, για να τρέξουν στό πεδίο του 'Αρεως, να κόψουν θέα και να παρακολούθησουν την κεραιόμη.

'Όλα σχεδόν τ' άμείβια έχουν νοικαστεί άποφραδύς. Πολλοί δέν περιμέναν καν να θαμτογραφήση. 'Επαιρναν τά γύρω τού πεδίου του 'Αρεως κατασάφρα απ' τó βράδυ. 'Εκεί έφραγαν, εκεί κοιμήθηκαν. Δέν έννοουσαν να χάσουν τó θέαμα.

Η λαιμητόμος έχα σπηθεί στην άνωτοική πλευρά τού πεδίου τού 'Αρεως, λίγα βήματα πύ πέρα απ' τó έκκλησάκι τού 'Αγίου Χαράλαμπος.

Μερκοί άστυνομικοί βρισκόμυκα επί τόπου, φυλάγοντας τó τρομερό μηχάνημα.

Η ώρες περνούν μαυρες, βουβές, άλοσκοτεινες...

Διαθρίβαν τά μεσάνυχτα...

Οι πετεινοί τών γύρω μαρφοστατων κωάζουν ό ένας ύστερ' απ' τόν άλλο...

Γλυκοφέγγυς...

Μπουλουϊκα άνθρώπων απεύθυναν προς τó πεδίο τού 'Αρεως, άπό τις διάφορες συνοικίες τής πρωτεύουσης. Σιμάς κινούνται στούς σκοτεινούς δρόμους. Γενικός συναγεμιάς!..

Κάτω απ' τó αήγνο 'Αττικό όδοιο φως, ή λαιμητόμος φαντάζει τραγική, άπασία, έτσι καθώς την έχουν σκοτάσει με κόκκινο ύφρασμα.

Πλάσ σ' αυτή βρισκόμυκα δύο κάδοι γεμάτοι νερό, για να πλυθούν κατόπιν οι δήμοι και να καθαριστούν τó μαχαίρι και τ' άλλα έξαρτήματα τού άπασίου μηχανήματος...

Πενήντα βήματα πύ πάνω, ένας εργάτης σκάβει ένα λάκκο. Είνε ή τελευταία κατοικία τού 'Αρτόζη!...

'Επί τόπου έχουν φτάσει τώρα έριπτοι χωροφύλακες με τούς άξιωματικούς τών στραπαδές τού μηχανήματος, κλητήρες τής άστυνομίας. 'Όλοι αυτοί σχηματίζουν ένα τετράγωνο γύρω απ' τη λαιμητόμο.

'Εξω απ' τó τετράγωνο αυτό, έπάνω ως στούς γύρω λόφους μαυρολογεί ό κοσμικός. Τó θέαμα είνε πρωτοφανές. Δέν έχει μένει κανένας σπίτι του.

Η πρώτες άκτινες τού 'Αττικού Φοίβου σκορπίζουν τώρα τó χρυσάφι τους πάνω άπό τó ιοστέφες 'Αστυ.

Τó θέαμα τού πεδίου τού 'Αρεως είνε έπαθλητικό. Μαυρολογεί ό κοσμικός γύρω απ' τόν τόπο τής εκτελέσεως.

Μιά σύγχρονη έφημερίδα γράφει σχετικώς:

«Κι' αυτές άκόμα ή γυναίκες άφρασαν τά σπίτια τους κ' έτρεξαν άπό δούν τόν άποκεφαλισμό ενός δουτηχοσιμένου ανθρώπου. Γρηές που μόλις στέκονται στά πόδια τους, σκαρφαλώσαν στούς γύρω λόφους. Πολλές μητέρες κρατάνε στην άγκυλιά τους τά βρέθη τους!.. Δέν λείπουν κ' ή ώραιές και κομψές δεσποινίδες. Μερκιές άπό αυτές βρισκόμυκα εντός τού τετραγώνου που σχηματίζει περίε τής λαιμητόμου ή έριπτος χωροφυλακή. Κ' επειδή έχουν κουραστεί, καθώνται άφελέστατα πάνω στά κιάτια τού άπασίου μηχανήματος».

'Εξαφρα μά μισρόστομη κρηική ακούγεται:

— Οι δήμοι!.. Οι δήμοι!..

Τό πλήθος συνταράσσεται.

Καταφθάνουν πράγματι έφ' άμάξης οι δήμοι 'Αμοιραδάκης και Τελώνης.

Φορούν κ' οι δύο κατάμικρα ρούχα.

Εισέρχονται στό τετράγωνο, όπου βρισκόμυκα τó μηχάνημα, άνεβαίνουν πάνω σ' αυτό και τó δοκιμάζουν.

'Ο 'Αμοιραδάκης δίνει διάφορες σιμβουλές κ' άδηγίες στόν Τελώνη.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

Τύπος 'Ελληνος ληστού κατά τόν περασμένο αιώνα. (Σκίτσο τού διασημού Γάλλου ζωγράφου Ντορέ).